

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених

МАТЕРІАЛИ

***XVI Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

19 травня 2023 року

м. Рівне

ББК 72 НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
УДК 001+37+316.3 МОЛОДИХ: Матеріали XVI Міжнародної
Н-34 науково–практичної конференції здобувачів вищої освіти
і молодих науковців. Рівне: РВВ РДГУ. 2023. 159 с.

Програмний комітет:

Постоловський Руслан Михайлович – канд. іст. наук, проф.– *голова оргкомітету*;

Дейнега Олександр Вікторович – д-р екон. наук, проф. – *заступник голови оргкомітету*;

Сачук Роман Миколайович – д-р вет. наук, проф. – *заступник голови оргкомітету*;

Павелків Роман Володимирович – д-р психол. наук, проф.;

Петрівський Ярослав Борисович – д-р техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – д-р пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – д-р пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – д-р екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – д-р психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – д-р культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – д-р пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Шамсутдинова Маріам-Софія Бахудирівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 011 Освітні, педагогічні науки;

Мовчко Олег Петрович – здобувач вищої освіти IV курсу психолого-природничого факультету;

Задерейчук Оксана Олегівна – здобувач вищої освіти III курсу факультету математики та інформатики.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 25 травня 2023 р.).

прогресивнішими ніж «хлопомани», які мали лише в більшості просвітницькі цілі [1, с. 115]. В цей момент у В. Липинського визріває принцип територіалізму, що потім буде однією з головних його ідей.

Проте тижневик видавався лише до січня 1910 р., через малу кількість читачів та протидію зі сторони польських націоналістів. В. Липинський навіть шкодував через закриття тижневика, адже він витратив багато часу над роботою з ним, а також це було дуже затратно [4, с. 558].

Починаючи з 1911 р. В. Липинський розпочинає політичну діяльність. Він долучається до з'їзду українських переселенців у Львові. Їхньою метою було заснування великої політичної партії, що захищала б національні позиції українців, з досягненням повної самостійності. Після кількох зустрічей було сформовано такі напрями діяльності: самостійницький – не зважати на інші партії та проавстрійська – яка опиралася на Австро-Угорщину [3, с. 283].

В той момент В. Липинський висунув тезу повної самостійності України, яку можна вибороти лише через всенародне повстання. Разом з тим він не поділяв класової і культурної боротьби через їх не значимість. До цієї боротьби повинні приєднатися усі верстви, які об'єднують спільна мета – незалежність своєї держави. В. Липинського турбувала діяльність москвофілів в Галичині, тому вважав що Московія готується до війни. Якщо так станеться, на його думку, Україна має шанс вибороти свою незалежність [6, с. 32].

Незважаючи на невдачі він не покидав своїх справ і продовжував шукати шляхи відновлення української державності. Він приєднався до створеного у 1912 р. А. Жуком Українського Інформаційного Комітету в якому згуртувалися багато українських емігрантів, що вели просвітницьку роботу за межами Батьківщини. Комітет розгорнув роботу щодо поширення української національної ідеї в країнах Європи. Цю роботу пізніше продовжив Союз визволення України, план заснування якого було розроблено В. Липинським [3, 294]. До того ж вказувалося, що непростя ситуація, яка склалася в міжнародних відносинах, перед Першою світовою війною, може стати фактором для здобуття незалежності України. Ці ідеї він проаналізував у «Меморіалі до Українського Інформаційного Комітету про наше становище супроти напруженої політичної ситуації в Європі», де він закликав українців не підтримувати жодну зі сторін війни, відстоювати самостійність її територій і монархічну форму правління [6, с. 36].

Отже, свої наміри і плани В. Липинський втілював на практиці через свою громадсько-політичну діяльність. Центральним місцем його діяльності було приєднання польських правобережних землевласників до соціально-економічного і культурного відродження України. Заради цього він провів чималу роботу зі своїми земляками, проводив часті виступи з мотиваційними промовами, підготовлені спираючись на історію краю. Хоча ці ідеї не були сприйняті всіма, але все ж деяка кількість однодумців приєдналась до В. Липинського. Також було відкрито часопис, який поширював їхні ідеї. Політичне напруження, що наростало перед початком Першої світової війни, підштовхнуло В. Липинського до переосмислення своїх планів. Хоча його першочергові ідеї залишалися незмінними – національно-культурне відродження українського народу, В. Липинський почав розглядати можливість звільнення України від панування Російської і Австро-Угорської імперій і відновлення своєї держави. Ці ідеї підтверджуються його громадсько-політичною діяльністю в Галичині.

Список використаних джерел:

1. Дорошенко Д. Мої спомини про давнє-минуле (1901-1914 роки). Вінніпег, Манітоба: Видавнича спілка Тризуб, 1949. 167 с.
2. Жук А. До історії української політичної думки перед Першою світовою війною. В'ячеслав Липинський та його доба: Кн. 1 / упор. Т. Осташко, Ю. Терещенко. К.: Темпора, 2010. 559с.
3. Забаревський М. (Дорошенко Д.). В'ячеслав Липинський і його думки про українську націю і державу. *В'ячеслав Липинський та його доба: 200 наук. збірник* / Т. Осташко, Ю. Терещенко (відп. ред.); Союз гетьманців-державників та ін. К.; Житомир: ВЦ КНЛУ, 2008. С. 261–294.
4. Липинський В. Повне зібрання творів, архів, студії. *Серія «Архів»*. Листування / ред.: Я. Пеленський, Р. Залуцький, Х. Пеленська та ін. Т.1. (АЖ). К.: Смолоскип, 2003. 960 с.
5. Липинський В. Листи до братів-хліборобів. Вид. 2-ге. Нью-Йорк. Булава, 1954. 580.
6. Передерій І. Г. В'ячеслав Липинський: етнічний поляк, політичний українець: монографія. Полтава: ПолтНТУ, 2012. 622 с.
7. Турченко Ф., Заліська Н. В'ячеслав Липинський – ідеолог української демократичної хліборобської партії. URL: http://www.ukrterra.com.ua/review/210/turchenko_zalisk.htm.
8. Gancarz B. «My, szlachta ukraińska...». *Zarys życia i działalności Wacława Lipińskiego. 1882–1914*. Kraków: Arcana, 2006. 330 s.
9. Lipiński W. *Szlachta na Ukrainie. Udział jej w życiu narodu ukraińskiego na tle jego dziejów*. Kraków, 1909.

РЕФОРМАЦІЯ В ІСТОРІЇ НІМЕЧЧИНИ

Онисковець А.О., здобувач вищої освіти факультету історії, політології та міжнародних відносин,

Михальчук Р.Ю., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії,

Рівненський державний гуманітарний університет

Анотація. Мета статті – проаналізувати суспільно-політичний розвиток німецьких земель в XVI столітті, зокрема в умовах Реформації. З'ясовано, що Німеччина у XVI столітті була однією з найбільш розвинутих країн, проте одночасно з цим, зважаючи на ряд суспільно-політичних перетворень, внутрішню роздробленість та наявність економічних, політичних та ідеологічних причин тут зароджується рух Реформації, який згодом поширюється й на інші країни Європи, а пізніше торкається і українських земель. Реформація стала тим важливим важелем, який достеменно змінив суспільно-політичне життя не тільки Німеччини, але й всієї Європи, її наслідки помітні і в наш час.

Ключові слова: Реформація, Мартін Лютер, католицька церква, протестантизм, суспільно-політичний розвиток німецьких земель.

На межі XV-XVI ст. німецьке суспільство переживало підйом, який був обумовлений центральним становищем країни в Європі та місцезнаходженням Німеччини на перетині шляхів світової торгівлі. Це відіграло значну роль у розвитку її промислового виробництва. Також у цей час спостерігалось піднесення господарства, посилення феодальних відносин на селі. Спостерігався посилений розвиток торгівлі. Одночасно з цим зароджуються протиріччя економічного розвитку з роздробленістю, присутньою на німецьких землях в той час.

Важливим фактором у розвитку Німеччини на початку XVI ст. була політична сфера, де спостерігалась роздробленість суспільства – держава поділялась на велику кількість князівств та володінь церкви. Німеччина була частиною Священної Римської імперії. Влада імператора була обмежена, його посада була виборною (його обирали курфюрсти). У тогочасній Німеччині були відсутні єдині органи влади, армія та фінанси. Одночасно з цим відбувалося активне зростання міст, які були центрами торгівлі, ремесел, освіти та творчості. У містах розвивалося самоврядування, що породжувало конфлікт між зміцненням князівської влади та розвитком автономії міст.

У релігійній сфері Німеччини того часу простежувалось привілейоване становище католицької церкви, яка отримувала значні доходи з німецьких земель. Духівництво також було звільнене від податків та могло бути засуджене лиш церковним судом. Одночасно з цим простежується активізація продажу індульгенцій – так званих «відпущень» гріхів.

Соціальний розвиток німецьких земель того часу характеризувався змінами у поглядах німецького населення на людину, що сталися в епоху Відродження. У людині все більше і більше виявляли індивідуальність, особистість, здатну до прояву самостійних вольових та душевних зусиль для розуміння «Слова Божого». Зміцнювалося уявлення про те, що людина здатна сама, без сторонньої допомоги, спілкуватися з Богом, перебуваючи в гармонії з собою та з навколишнім світом. Віруючі дедалі більше усвідомлювали, що бог – це як «караючий Суддя», але перш за все «Спаситель людини», і що «кожен може мати особисте спілкування з Ним і отримувати Його любов і благодать» [2, с. 127]. Поширення ідей гуманізму сприяло поширенню антицерковних настроїв населення, більшість серед якого проживала у сільських місцевостях (близько 90%). Також значно зріс вплив бюргерства (буржуазії).

Ситуація, що склалася в німецьких землях, мала породити широкий суспільний рух. Але в конкретно-історичній обстановці початку XVI ст. першим етапом такого руху мав стати виступ більшості станів та громадських груп проти католицької церкви та папства. Князі та лицарі мріяли про секуляризацію церковних земельних володінь. Бюргерство вимагало здешевлення церковного культу, припинення платежів до Риму, скасування духовенства як стану та надання бюргерству керівництва справами місцевих церковних громад. Селянство та міські низи бачили у вищому духовенстві одержувачів усіляких рент, податків та інших поборів. Не менш важливим при цьому став і конфлікт між гуманістами та ортодоксальними прихильниками католицизму. Таким чином, церковне питання набуло у Німеччині характеру загальнонімецького, а скасування католицької церкви та її заміна новою реформованою церквою відповідали інтересам значної частини німців та суспільним завданням нової епохи.

У такому соціально-економічному та релігійному становищі знаходилася Німеччина, коли Мартін Лютер виступив із своїми «95 тезами», якими й було започатковано рух Реформації на німецьких землях. Саме в кінці жовтня 1517 р. він наважився відкрито, ризикуючи життям і репутацією священика (адже йому загрожувало не лише відлучення від церкви, визнання його еретиком, а й спалення на інквізиційному вогнищі) здійснити виступ, спрямований проти свавілля католицької церкви та зловживань з її боку [1, с. 7].

На думку О. Литвинова, Реформація – це протестний культурно-релігійний рух у Західній Європі XVI-XVII століття, державні і правові аспекти якого полягали у розвитку персоналістичного напрямку організуючої та регулюючої нормативності егалітарного характеру, що спирався на ранньо-християнські ідеали та, частково, на ідеї гуманізму Відродження і був започаткований в Німеччині в XVI столітті [4, с. 731].

Реформація була породжена сукупністю факторів, серед яких слід виділити наступні:

1. політичні (політична роздробленість німецьких земель; відсутність в Німеччині королівської влади; невдоволення народних мас політикою католицької церкви);
2. економічні (економічний тиск на населення; високі побори; продаж церковних посад; торгівля індульгенціями);
3. ідеологічні (неправильний спосіб життя католицьких священиків; прагнення суспільства до нового порядку та свобод; латинська мова церкви була незрозумілою для багатьох віруючих; поширення ідей гуманізму Відродження тощо).

Реформація отримала свій розвиток у трьох основних напрямках: бюргерському, плебейському та королівсько-князівському, охопивши таким чином широкі маси населення тогочасних німецьких земель. Реформація розвивалася як широкий суспільний рух, у якому ключову роль грали представники освічених кіл, бюргерство, селянство, міські та сільські громади. З одного боку, спостерігається активізація різних верств суспільства, а з іншого – стає очевидним безсилля імперської та князівської влади вирішити церковне питання та найгостріші соціальні та політичні проблеми [3, с. 116].

Основоположними засадами Реформації стосовно католицької церкви були:

1. sola gratia: тільки милістю Божою, а не своїми справами, рятується людина;
2. sola fide: тільки вірою, а не добрими справами виправдовується людина;
3. sola scriptura: тільки Святе Письмо, а не церковна традиція, є основою християнської віри;
4. solus Christus: тільки особистість, діяльність та вчення Ісуса Христа можуть бути основою віри та спасіння людини [5, с. 288].

Реформаційний рух на території німецьких земель XVI ст. мав ряд як позитивних, так і негативних наслідків для розвитку суспільно-політичного життя. Зокрема, до числа позитивних слід віднести звільнення частини німецьких земель від католицької гегемонії; появу нових прогресивних ідей у німецькому суспільстві; швидкий розвиток культури та освіти населення; зародження національних релігій; становлення капіталістичних відносин

замість феодальних тощо [5, с. 289-290]. Однак, не можна не відмітити й той факт, що поширення ідей протестантизму на німецьких територіях XVI століття призвело до посилення релігійної розбіжності серед населення, що в подальшому призвело до розв'язки кровопролитних війн.

Зважаючи на вище викладене, можна сказати, що період Реформації – це важлива історична епоха, яка поставила на порядок денний проблеми німецького суспільства щодо пошуку шляхів духовного оновлення індивіда та суспільства. З її допомогою для людства були відкриті нові горизонти, а також впроваджені в життя нові духовно-культурні та соціальні парадигми та нові політичні та економічні підходи. Реформація – це складний процес, що тривав протягом десятиліть, причини якого сягають далеко в історію і який вплинув не лише на духовне життя. Мало які історичні події змінили хід історії так сильно, як Реформація. Вона мала глибокий вплив на багато сфер життя та залишила сліди в усьому світі, які все ще помітні й у наш час, коли минуло вже більш як 500 років.

Реформацію можна назвати однією з перших релігійних революцій, яка докорінно змінила світ та дала поштовх до його подальшого розвитку, сприяла появі нових світоглядів, змінам у політичному, економічному та соціальному рівнях життя населення Німеччини, а пізніше й країн Європи. Реформація завдяки своєму світовому впливу стала серцевиною новітньої історії західного світу. Більше того, вона прямо чи опосередковано впливала на весь сучасний світ, включаючи католицьку Церкву. І вплив це був багатостороннім і глибоким. Наслідки Реформації безпосередньо впливають на найважливіші події сучасного державного, церковного, економічного та приватного життя.

Таким чином, виступ Лютера проти основ католицизму, розробка ним нового трактування християнського вчення і наступна Реформація, що охопила всю Німеччину, істотно вплинули на уявлення німців про бажану організацію суспільства. Крах авторитету католицької церкви потяг за собою повне неприйняття того соціально-політичного режиму, який існував у Німеччині на початку XVI ст. Тому широке трактування Реформації, особливо характерне для селянства та бюргерства, мало на увазі реформування всіх сторін життя. Проте князівська влада та міські магістрати, які часто проводили Реформацію у власних інтересах, не прагнули здійснення масштабних суспільних змін. Однак ці зміни були і вони назавжди докорінно змінили суспільно-політичне життя населення німецьких земель.

Список використаних джерел та літератури

1. Головка О., Кагановська Т. Ідеї Реформації, держава і право. Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія «ПРАВО». 2017. Вип. 4. С. 6-10.
2. Голубчиков А., Щирський А. Реформація та її історичне значення (до 500-річчя початку Реформації). Євразійське наукове об'єднання. 2017. Т. 2. №2 (24). С. 127-130.
3. Дятлов В. Ідея порядку в конфлікті влади і суспільства під час Реформації у Німеччині (1517-1555 рр.). Середні віки, 2012. № 73. С. 113-132.
4. Литвинов О. Реформація. Велика українська юридична енциклопедія. Філософія права. Харків: Право, 2017. Т. 2. С. 731-735.
5. Хоружий Г. Реформація: передумови, сутність і наслідки. Науковий щорічник «Історія релігій в Україні». Інститут релігієзнавства – філія Львівського музею історії, 2017. № 27-2. С. 284-291.

СУЧАСНІ ІТ-ТЕХНОЛОГІЇ В АРХЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ

Пухальська Н.В., здобувач вищої освіти
Михальчук Р.Ю., кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії,
Рівненський державний гуманітарний університет.

Анотація. Мета статті – проаналізувати використання сучасних ІТ-технологій в археологічних дослідженнях крізь призму вивчення нових методів інформаційних технологій. XXI століття «вимагає» структурування та сортування величезної кількості інформації, що постійно оновлюється. Тому актуальним завданням є завдання модернізувати процес заміни застарілих методів досліджень в науці, зокрема в археології. Нові технології створюють сприятливі умови для розвитку та удосконалення археології як науки.

Ключові слова: Археологічні дослідження, ІТ-технології, 3D-моделювання, картографування методами ГІС, топографічні дослідження.

Розвиток інформаційних технологій за останні десятиліття вплинув на всі галузі нашого життя. Новітні методи дослідження імплементуються в науку і світі та в Україні. Археологія не виняток. На сьогоднішній день вже не достатньо паперових каталогів музейних експонатів, карт із нанесенням міток вручну, сучасні дослідження вимагають комп'ютеризації процесів. На допомогу дослідникам приходять 3D-моделювання об'єктів та знахідок, картографування методами ГІС (геоінформаційні системи), каталогізація даних з досліджень пам'яток та самих пам'яток, а також використання дронів та супутників для проведення топографічних досліджень.

Необхідність структурування археологічних знань тривалий час вирішувалась веденням паперових каталогів знахідок, музейних та приватних колекцій. Проте на сьогоднішній час їх замінили СКБД (системи керування базами даних) – взаємопов'язані бази даних і програми доступу до них, що дають можливість генерувати каталоги на основі конкретних рис пам'яток чи артефактів. Нові технології дозволяють сформувати вибірку на основі шару залягання знахідки, враховуючи її розташування чи конкретний атрибут. Такі каталоги дають можливість швидко знайти схожі знахідки чи провести паралелі з іншими дослідженнями автоматично, сортувати інформацію, виходячи з потрібних особливостей пам'ятки чи знахідки.

Бази даних допомагають археологам відстежувати знахідки, що знаходяться в різних частинах світу. Вони також допомагають зберігати дані про культури, які були вже знищені, і вивчати їхню історію. Наприклад, з

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Матюх О.С., Ціпан Т.С. ПЕДАГОГІЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ШКІЛЬНОГО КРАЄЗНАВСТВА.....	3
Пишняк М.М., Стельмашук Ж.Г. ФОРМИ І МЕТОДИ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ	4
Дулевич Д.Ю., Костолович М.І. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ВЕБ-СЕРВІСІВ НА УРОКАХ ГЕОГРАФІЇ	5
Гурсєва В.С., Ціпан Т.С., ПЕДАГОГІЧНЕ СПІЛКУВАННЯ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	7
Колеснік А.О., Сяська І.О. ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПЕРЕКОНАНЬ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ БІОЛОГІЇ	8
Гомонець М.В., Стельмашук Ж.Г. ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ПОПЕРЕДЖЕННЯ ТА ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТНИХ СИТУАЦІЙ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	9
Фелістович Т.М., Ціпан Т.С. ЦІННІСНЕ СТАВЛЕННЯ ДО ПРАЦІ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	10
Ничипорчук Г.П., Ціпан Т.С. ФОРМУВАННЯ ДУХОВНО-МОРАЛЬНИХ ЦІННОСТЕЙ ОСОБИСТОСТІ	12
Тарасюк Н.А., Ціпан Т.С. ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАКЛАДУ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ У РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ	13
Пономаренко В.Ю., Сяська І.О. ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ОСВІТНИХ РЕСУРСІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ	15
Ткачук Н.Г., Федорова Н.В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ З МОТОРНОЮ АЛАЛІЄЮ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ	16
Чеб М.П., Рудюк О.В. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРА: ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ	17
Марушка Я.М., Третяк О.М. МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	18
Синіцька Н. В. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ НА ДОВЕДЕННЯ	20
Ваколюк А.М. ОСВІТНІЙ МОНИТОРИНГ ЯКОСТІ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	22
Кравчук М.Ю., Шалівська Ю.В. ОСНОВНІ ФОРМИ І МЕТОДИ ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	23
Рожко О.С., Стельмашук Ж.Г. ЗМІСТ І ФОРМИ ВОЛОНТЕРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	24
Маринич А.І., Баліка Л.М. ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ДО НАЦІОНАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА	25
Гордусенко М.В., Стельмашук Ж.Г. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРЕСОВИХ СИТУАЦІЙ ДІТЬМИ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ	26
Яремович М.А., Сойчук Р.Л., ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЗФПО ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ПРОЦЕС ФОРМУВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКОЇ СОЛІДАРНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ НУШ	27
Барчук М.П., Грищай Н.Б. МІЖПРЕДМЕТНІ ЗВ'ЯЗКИ ТА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ «БІОЛОГІЇ І ЕКОЛОГІЇ» В СТАРШІЙ ШКОЛІ	28
Ляниця Б.І. І., Руденко Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СОЦІАЛЬНО-ГРОМАДЯНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	30
Акімов В. Ю. Сойчук Р. Л. ІНФОРМАЦІЙНЕ НАСИЛЛЯ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ: ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ	31
Єрис О.В., Галатюк Ю.М. ВИВЧЕННЯ ЗАКОНУ ОМА ДЛЯ ПОВНОГО КОЛА У ФОРМІ НАВЧАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ	32
Зеленчук О.В., Галатюк Ю.М. УДОСКОНАЛЕННЯ МЕТОДИКИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЛАБОРАТОРНИХ	

РОБІТ З ФІЗИКИ НА ОСНОВІ РЕАЛІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ	34
Михаревич Є.В., Галатюк Ю.М. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ	36
Огієвич С.М., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ У ЗАГАЛЬНООСВІТНІЙ ШКОЛІ	37
Деркач О.І., Синіцька Н. В. ВЕКТОРНИЙ МЕТОД РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ МАТЕМАТИКИ	39
Собко В.О., Синіцька Н. В. МЕТОДИКА ВИКОРИСТАННЯ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНОГО МЕТОДУ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ В ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ГЕОМЕТРІЇ	40
Шимчук Б.Р., Велесик Т.А. ЗАСТОСУВАННЯ КРАЄЗНАВЧОГО ПІДХОДУ У ШКІЛЬНОМУ КУРСІ ГЕОГРАФІЇ	41
Дмитрієвич В. В., Левчук І.Б. ВИТОКИ ОРГАНІЗАЦІЇ БЛАГОДІЙНИХ ПРАВОСЛАВНИХ ТОВАРИСТВ УКРАЇНИ	43
Філімонов Д.В., Левчук І.Б. СОЦІАЛЬНИЙ ПЕДАГОГ ОСВІТНЬОГО ЗАКЛАДУ ТА ЙОГО РОЛЬ У ФОРМУВАННІ ШКІЛЬНОЇ АДАПТАЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ 5 КЛАСУ	45
Романюк А.Л., Шадюк О.І. ЗНАЧЕННЯ КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРИ В ЛОГІКО-МАТЕМАТИЧНОМУ РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ	48
Кононець В.С., Шадюк О.І. СЕНСОРНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНИХ ІГОР	49
Денищук С.О., Шадюк О.І. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ ВІРШІВ ДЛЯ ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	50
Гомон О.С., Козлюк О.А. ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ ЗВУКОВИМОВИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	52
Зань З.П., Козлюк О.А. ПАРТНЕРСТВО ЗДО І СІМ'Ї З ПИТАНЬ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	54
Покорська М.О., Маліновська Н.В. УКРАЇНСЬКА НАРОДНА ІГРАШКА В СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ ДИТИНИ	55
Гуринчук А.В., Маліновська Н.В. МЕТОДИКА КОРЕКЦІЇ ФОНЕМАТИЧНОГО СЛУХУ ТА ФОРМУВАННЯ СПРИЙМАННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ЗНМ	56
Колодій Т.М., Шадюк О.І. ОСОБЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ РАНЬОГО ВІКУ ДО СУЧАСНИХ УМОВ ЗДО	57
Кравчук А.Л., Шадюк О.І. ПОДОЛАННЯ ТРИВОЖНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ПІД ЧАС ПОВІТРЯНОЇ ТРИВОГИ	59
Федорук І.Д., Маліновська Н.В. ОЗНАЙОМЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РІДНИМ МІСТОМ	61
Антонюк К.В., Маліновська Н.В. ЛГОПЕДИЧНА РОБОТА З ДІТЬМИ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОЇ ГРУПИ.....	62
Ковальчук В.Л., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ СТВОРЕННЯ СТАРШИМИ ДОШКІЛЬНИКАМИ ХУДОЖНЬОГО ОБРАЗУ В ОБРАЗОТВОРЧІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	64
Ребік М.О., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ОСВІТИ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ НА ЗАНЯТТЯХ ОБРАЗОТВОРЧОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	66

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Чорноус Я.М., Кулакова Л.М. ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ПРОЯВУ ЕЙДЖИЗМУ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ	68
--	----

СЕКЦІЯ ІІІ. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Зджанська Ю.А., Шевчук Т.М. ТОПОЛОГІЧНА МОДЕЛЬ НАНОСТРУКТУРОВАНОСТІ НАПОВНЕНИХ ПОЛІМЕРІВ	69
Водько І.С., Сяська І.О. ВРАХУВАННЯ ВПЛИВУ ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ АСИМЕТРІЇ МОЗКУ НА РОЗВИТОК НАВЧАЛЬНИХ І ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ	70
Федорчук М.О., Кривцов В.В. ГІПЕРСПЕКТРАЛЬНЕ ЗОБРАЖЕННЯ ПОЛІМЕРНИХ МАТЕРІАЛІВ ..	71
Жигалок С.В., Береза М.В., Сачук Р.М., Рудь О.Г. СТВОРЕННЯ БЕЗПЕЧНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ, ОСНОВ ЗДОРОВ'Я І ПРИРОДОЗНАВСТВА	72
Костів А.А., Радзиховський М.Л., Мельник В.В., Дишкант О.В. РОБОЧЕ МІСЦЕ ВЕТЕРИНАРНОГО ФАХІВЦЯ	73
Попадинець А.М., Сяська І.О. БІОІНДИКАЦІЙНА ОЦІНКА ЯКОСТІ ВОДИ ОЗЕРА БІЛЕ	74
Касянчик А.В., Демчук В.В. ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В СТАРШІЙ ШКОЛІ	74
Матеуш А.В., Шевців М.В. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЖИВАННЯ ОРНІТОФАУНИ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ В УРБАНІЗОВАНИХ УМОВАХ	76
Корнійчук Р.М., Мислінчук В.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ФОТОМЕТРИЧНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ЗІР РІЗНИХ КОЛЬОРОВИХ ГРУП	78
Коханевич І.М., Левшенюк В.Я. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УЧНІВ З ПРИРОДНИЧИХ НАУК НА ОСНОВІ МАТЕРІАЛІВ АСТРОНОМІЧНИХ БАЗ ДАНИХ	80
Урбан Г.Ю., Мислінчук В.О. ДОСЛІДЖЕННЯ ОРБІТАЛЬНИХ ХАРАКТЕРИСТИК ТА ОЦІНКА ВІДСТАНІ ДО ПУЛЬСАРУ PSR J0742-2822	81
Усик М.С., Мислінчук В.О. ОЦІНКА ВСЕСВІТУ З АНАЛІЗУ СПЕКТРУ ВИПРОМІНЮВАННЯ НАДНОВОЇ SN-2022 PRR	83
Чабан А.А., Мислінчук В.О. ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ З ФІЗИКИ НА ОСНОВІ ВИКОРИСТАННЯ МОБІЛЬНИХ ДОДАТКІВ	85
Джус С.Л., Сачук Р.М., Якута О.О. МЕТОДИ ВИВЧЕННЯ ФАЛЬСИФІКАЦІЇ СУБСТАНЦІЙ КАЛЬЦІЮ ГЛЮКОНАТУ ТА БОРНОЇ КИСЛОТИ	86
Руснак І.М., Лико Д.В., Костишин Л.Є. ВИЗНАЧЕННЯ ПОДРАЗНЮВАЛЬНОЇ ДІЇ ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ БТФ ПЛЮС НА КРОЛЯХ.....	88
Гаюк Д.А., Сачук Р.М., Кацараба О.А. ВИЗНАЧЕННЯ ГОСТРОЇ ТОКСИЧНОСТІ НЕСТЕРОЇДНОГО ПРЕПАРАТУ ЦЕЛЕКСИБ НА БІЛИХ МИШАХ І ЩУРАХ.....	89
Жирун О.А., Сачук Р.М., Пепко В.О. ОСОБЛИВОСТІ ШТУЧНОГО РОЗВЕДЕННЯ ФАЗАНІВ.....	90
Галка І.В., Костолович М.І., Сачук Р.М. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ АПІТУРИЗМУ В РІВНЕНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	92
Казека О.В., Сачук Р.М., Стравський Я.С. ТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ РЕГІДРАТАЦІЙНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ.....	93
Крижик Н.Б., Сачук Р.М., Сачук Р.М., Пепко В.О. ОСОБЛИВОСТІ УТРИМАННЯ ТА ВИРОЩУВАННЯ МОЛОДНЯКУ ФАЗАНІВ.....	94
Лясковець Г.С., Сачук Р.М., Калиновська Л.Г. ЕКОТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ ІНСЕКТИЦИДУ НОВОГО МЕХАНІЗМУ ДІЇ	95
Маркарян В.В., Велесик Т.А., Маркарян Н.А. НАЙПОШИРЕНІШІ БУР'ЯНИ В КУЛЬТУРНИХ РОСЛИНАХ ЗАХІДНОГО ЛІСОСТЕПУ	97
Найко Д.О., Сачук Р.М., Пономарьова С.А. ТОКСИКОЛОГІЧНИЙ КОНТРОЛЬ НЕСТЕРОЇДНОГО ЛІКАРСЬКОГО ЗАСОБУ.....	98

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Саєць П.М., Шинкарчук Н. В. ОРГАНІЗАЦІЯ ВІДДАЛЕНИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ ЗАСОБАМИ VDI ...99	
Марчук С.В., Петренко С.В. ЦИФРОВИЙ РЕПОЗИТОРІЙ В НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ІНФОРМАЦІЙНІЙ СИСТЕМІ101	101
Микитенко О.О., Борак К.В. ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОНИТОРУ СТАНУ КОМП'ЮТЕРА...103	
Діда Г.А., Бордюк М.А. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМП'ЮТЕРНИЙ АНАЛІЗ УЛЬТРАЗВУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРЕПАРАТІВ104	104
Зінчук Я.С., Ляшук Т.Г. ОГЛЯД ТА РОЗРОБКА РОЗУМНОГО ГОДИННИКА З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЇ ARDUINO104	104
Джус М.В., Шинкарчук Н.В. ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯТОРА CISCO PACKET TRACER ДЛЯ РОЗРОБКИ ІОТ РІШЕНЬ105	105
Шинкарчук Н. В. ТРЕНДИ ЗАСТОСУВАННЯ НЕЙРОННИХ МЕРЕЖ В ПОТОЧНОМУ РОЦІ108	108
Баньковський О.О. Антонюк М.С. РОЗВИТОК ІНФОРМАТИКИ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ УКРАЇНИ107	107
Леміч М.І., Кирик Т.А. РОЗРОБКА СЕРВЕРНОЇ ЧАСТИНИ ДОДАТКУ З ВИКОРИСТАННЯМ NEST.JS НА ПРИКЛАДІ ОНЛАЙН-АУКЦІОНУ109	109
Хевзюк В.М., Кирик Т.А. ІНФОРМАЦІЙНА СИСТЕМА «ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ»110	110
Ушаков М.А.Вороницька В.М. ВЕБЗАСТОСУНОК «САЙТ ФАКУЛЬТЕТУ МАТЕМАТИКИ ТА ІНФОРМАТИКИ РДГУ111	111
Дехтерук О.А., Вороницька В.М. РОЗРОБКА ВЕБСАЙТУ КАФЕДРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА МОДЕЛЮВАННЯ РДГУ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЙОГО МОДЕРНІЗАЦІЇ113	113
Веремейчик С.В. ВИВЧЕННЯ WEB-ДИЗАЙНУ В КУЛЬТУРОЛОГІЇ115	115
Кальницький Д.М., Кривонос О.М. ЯКІ Є ОСНОВНІ АЛГОРИТМИ ОБЧИСЛЮВАЛЬНОЇ ГЕОМЕТРІЇ116	116
Сало В.В., Ляшук Т.Г. ЗАСТОСУВАННЯ КОМП'ЮТЕРА У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ З ФІЗИКИ 117	117

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Романюк Г.М., Давидюк Р.П. «РІДНІ ХАТИ» ЯК СКЛАДОВА КУЛЬТУРНО-ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ВОЛИНСЬКОГО ВОЄВОДСТВА118	118
Рушак В.Ю., Гуменюк О.В. ПРОЦЕС ПОЯВИ ТА РОЗВИТКУ ПЕРШИХ ДЕРЖАВНИЦЬКИХ ІДЕЙ ТА КОНЦЕПЦІЙ В. ЛИПИНСЬКОГО120	120
Онисковець А.О., Михальчук Р.Ю. РЕФОРМАЦІЯ В ІСТОРІЇ НІМЕЧЧИНИ122	122
Пухальська Н.В., Михальчук Р.Ю. СУЧАСНІ ІТ-ТЕХНОЛОГІЇ В АРХЕОЛОГІЧНИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ124	124
Турченко М.М., Михальчук Р.Ю. ПРИЧИНИ ТА НАСЛІДКИ ГЕНОЦИДУ ВІРМЕН126	126
Чижук С.Я., Михальчук Р.Ю. ДОКТРИНА НІКСОНА В ЗОВНІШНІЙ ПОЛІТИЦІ США 1970-Х РР... 128	128
Крижанська О.В., Михальчук Р.Ю. СТАТУТ І СТРУКТУРА ЛІГИ НАЦІЙ130	130
Михалик С.В., Михальчук Р.Ю. РЕЛІГІЙНО-ФІЛОСОФСЬКЕ ТА ЕТИКО-МОРАЛЬНЕ ВЧЕННЯ КОНФУЦІЯ131	131
Харчук В.С., Гуменюк О.В. СКІФСЬКІ ЦАРСЬКІ КУРГАНИ: ОСОБЛИВОСТІ ВИНИКНЕННЯ132	132
Мефанік Т.С., Плюта Н. В. ГЕНОЦИД ВІРМЕНІВ В 1915-1923 РОКАХ134	134
Плюта В.А., Плюта Н. В. АКВААЕРОБІКА: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ135	135
Рижий А.А., Півоварчук В.М. ЖІНКИ ТРЕТЬОГО РАЙХУ ПІД ПРИЗМОЮ ПОВСЯКДЕННОСТІ137	137
Петровець М.А., Ворон О.П. КОРОЛЕВИ ДИНАСТІЇ ТЮДОР В ІСТОРІЇ АНГЛІЇ138	138
Буржинська Н.А., Ворон О.П. ДОЗВІЛЛЯ ЗНАТНИХ ОСІБ У ЕПОХУ СЕРЕДНЬОВІЧЧЯ139	139

Школярчук М.О., Плюта Н. В. БАБИНІ ЯРИ УКРАЇНИ – МІСЦЯ МАСОВОГО ВБИВСТВА ЄВРЕЇВ	.140
Портюх М.Л., Ворон О.П. ПОСИЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ ЗА ПРАВЛІННЯ ЛЮДОВІКА XIV141
Дудай В.Ю., Мартинчук І.І. ЗАГАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЯПОНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ВІДНОСИН В ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ.142
Мартинчук Ю. П., Малежик Д. І. НЕЙТРАЛІТЕТ ШВЕЙЦАРІЇ ТА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКА ВІЙНА 144
Федюшко В. О., Мартинчук І.І. ЗАРОДЖЕННЯ СУФРАЖИЗМУ В АНГЛІЇ ТА БОРОТЬБА ЗА ВИБОРЧЕ ПРАВО ЖІНОК146
Чижевський О.О., Мартинчук І.І. РОЛЬ «МАЛИХ» НІОРНБЕРЗЬКИХ ПРОЦЕСІВ 1946-1949 РР. ТА ФРАНКФУРТСЬКОГО ПРОЦЕСУ 1963-1965 РР. В ПОКАРАННІ НАЦИСТСЬКИХ ЗЛОЧИНЦІВ	... 148
Шушко М. О., Мартинчук І. І. КВЕБЕКСЬКА «ЖОВТНЕВА КРИЗА» 1970 Р.149
Рач М.В., Северова О.В. ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОЧОГО ФАВОРИТИЗМУ У ФРАНЦІЇ150

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ЕКОНОМІСТ

Мельник В.В., Заглинська Л.В. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ УКРАЇНИ152
--	----------

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Бондаренко М. І., Тюска В.Б. ОРГАНІЗАЦІЯ EVENT-ЗАХОДІВ У ТЕТЕРІВСЬКОМУ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ: СУЧАСНИЙ ДОСВІД153
--	----------